

S-4, 8,

INTERN UFO-Sverigeinformation

**Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FAR ICKE DELGES TREDJE PART.**

Utgivningsorgan: Riksorganisationen UFO-Sverige.

Redaktionens adress: BO ROSLIND

VÄSTMANNÄVÄGEN 2, 734 00 HALLSTAHAMMAR

Redaktionens telefon: 0220 - 11578

Tryckning och distribution: Leif Andersson,

Ryd, 386 00 FÄRJESTADEN. TEL: 0485 - 373 33

Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 40 kronor för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgiro-konto 35 44 51-7 Leif Andersson.

Ja, så är vi här igen. Efter intensivt letande lyckades vi till sist hitta alla blad till tidningen, i flyttens villervalla. Vi har nämligen, sedan vi hördes av sist, bytt adress.

Den nya adressen är följande: Bo Roslind, Gunwor Wikström
Västmannavägen 2 E, Hallstahammar. Tel 0220-168 56.

Bosse och jag har slagit våra påsar ihop, och bor numera under samma tak. Så det går inte att få tag på Bosse på det gamla numret 115 78. Det är tidvis ganska många som ringer i ärenden som rör interntidningen, och som ännu inte har upptäckt att det går lika bra att prata med mig, om man skulle mötas av min ljuva stämma i luren. Det är alltså inte bara Bosse som sköter tidningen, vi delar på arbetet, så det går alltså lika bra att prata med mig som med Bosse, när det gäller sådana frågor. Försök så får ni se.

Så till annat. Riksstämman nalkas, och vi hoppas på många deltagare. I år är det snålt med motionerna. Endast 2 st. Vad de handlar om kan ni läsa på följande sidor.

Interntidningens prenumerantstam har sjunkit oroväckande. Just nu är det endast ca 100-talet prenumeranter på tidningen. Tidningens existens är i farozonen, vi behöver fler som prenumererar.

Vi skall också passa på att hälsa 2 nya föreningar välkomna. Det är UFO-Häggvik och Västerbergslagen UFO-Förening som har sällat sig till organisationen. Välkomna!

Till sist, vi vill ha fler brev från er med artiklar, m.m.

Ha det så skönt i vårvädret!!!

GUNWOR

U F O - S V E R I G E S R I K S S T Ä M M A

FOLKETS HUS

Barnhusgatan 12-14 Stockholm

Lördagen den 14 mars 1981

P R O G R A M

- 10:00-12:00 Interna delen. Endast medlemmar i UFO-Sverige äger tillträde (medlemmar i Sthlms UFO-förening är medlemmar)
- 12:00-14:00 PAUS
- 14:00-14:30 Inledningsanförande av UFO-Sveriges ordförande Christer Nordin
- 14:30-15:30 Civ. ing. Hans Kristian Moe. Varför undviker vetenskapen UFO-fenomenet?
- 15:30-15:45 PAUS
- 15:45-16:45 UFO-Sveriges omredigerade stillfilm
- 16:45-17:45 Ing. Henry Svensson. Är UFO fysiska farkoster eller kyrkans andliga manifestationer?
- 17:45-18:15 PAUS
- 18:15-19:00 Rymdjournalist Anders Palm. Människan i rymden ett framtidsperspektiv.
- 19:00-21:00 Stor fråge-och debattpanel.
- 21:00- Riksstämman avslutas.

Entre 25 kronor

FÖRKÖP: Insätt 25 kronor på Stockholms UFO-förenings postgiro 440 19 83-4. Spar sedan postens kvitto, det blir utbytt mot entrebiljett vid riksstämman.

UFO-gruppen COSMOS Markaryd

MOTION till RIKSSTÄMMAN 1981

UFO-Sverige ger ut två tidningar, dels en utdäktad UFO-Sverige AKTUELL, dels den interna tidningen Intern UFO information.

Vad vi vänder oss emot är det, att informationen som är nödvändig, är för långsam information, och desutom är innehållet inte av den karaktär att det kan kallas direkt internt. Endast en sida utgör verklig information. Ytterligare har man med hjälp av en såkallad Planella kalender ansett sig kunna ge information om vad som skall ske hos de olika grupperna, men då man krävar 3 mån. framförhållning verkar detta inte efter sin hensikt, det är inte alltid lätt att förutsäga så långt i förväg.

Att prenumerera på en UFO tidning är ett måste för de flesta, men inräknat alla lokala alster, kan det bli nog så kännbart att bli informerat om vad som händer i landet om UFO.

Det torde vara unikt för en intresseorganisation, att ha en sån mängd tidningar om samma ämne, ty man vill finna, att innehållet är nästan identisk. Vi är dock inte främmande för att lokalgrupperna med utgivande av en tidning finner ett sätt att få in pengar till den lokala gruppens arbete, men då man i många fall nyttjar stoff från varandras tidningar blir det lätt en upprepning av gammalt skäpmat.

Kort sagt kan förmedling av information ske på ett mera smidigt sätt än vad nu är fallet, som det är nu får för många för lite information för sent, med den påföljd att informationen förlorar sitt värde.

Vi i Markaryd föreslår därför riksstämman följande ändring av det nuvarande systemet:

1. Upphör att ge ut interninfo. som tidning, sänd ut snabba cirkulär blad istället, det kostar inte en bråkdel av vad en tidning kostar.
2. Låt gruppmedlemskap i UFO-Sverige innebära att varje lokalgrupp får minst två ex av UFO-Sverige Aktuellt, ett ex för PR. utåt, samt ett för cirkulering mellan lokalmedlemmarna, det skulle öka ev. intresse för själv att prenumerera.

För UFO-gruppen Cosmos

Irén Johansson....

Skr.

Revisor

Ordf.

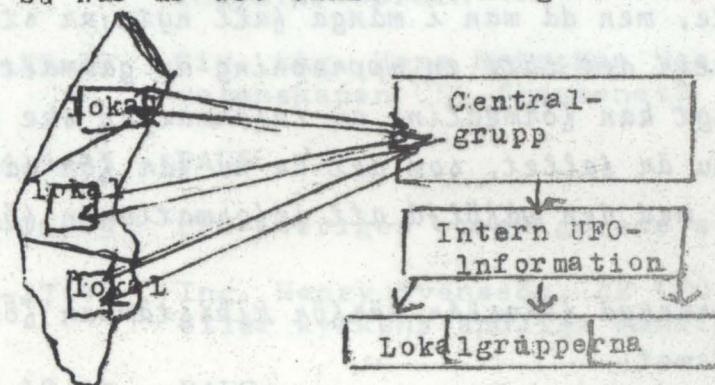
Kassör

Enköpings UFO-förening

Den 8-2 1981

Motion till riksstämman 1981.

Motion 1). Vi föreslår att Sverige indelas i minst tre zoner, som var för sig håller planeringskonferens 2 gr per år.
Dagordning tillställs de grupper, som skall vara värd genom UFO-Sveriges försorg. De frågor som på så sätt blir normgivande för konferensen kommer då, att diskuteras av betydligt fler medlemmar, än som nu är fallet, på grund av de ofta långa resvägarna.
Protokollena från konferenserna tillställs sedan UFO-Sverige, som i sin tur sammanställer dem till ett.
Så här är det tänkt att fungera enl nedan.

Motion 2). För att lokalgrupperna på ett billigare sätt skall kunna skicka sina ombud till riksstämman vill vi föreslå, att en resefördelningsnämnd utses av riksstämman ex två personer, som minst en vecka före stämman erhåller en förteckning av delegaterna. Fördelningsnämnden har då att ta fram biljettpriserna per tåg, vilka då läggs i hop och delas med antalet ledamöter, som då betalar den summa som då kommer fram alltså alla betalar lika oavsett var man bor i detta avlångt land, vi betraktar det demokratiskt. Det blir således ingen kostnad för UFO-Sverige.
Ps: Arrangörsföreningens ledamot undatages reskostnad.

Enköpings UFO-förening
Styrelsen.
Box 350
199 03 Enköping.

Februari

Vecka 7

10 Tisdag
Eugenia

11 Onsdag
Yngve

12 Torsdag
Evelina

13 Fredag
Agne

Enköping:
Studiecirkel
18⁰⁰

Vecka 8

Köping:
Drop-In

14 Lördag
Valentin

15 Söndag
Sigfrid

16 Måndag
Julia

17 Tisdag
Alexandra

Kiruna Drop-In
Stockholm:
Promote

Enköping:
Studiecirkel 18⁰⁰

Observations-
kväll.

18 Onsdag
Frida

19 Torsdag
Gabriella

20 Fredag
Hulda

21 Lördag
Hilding

Hillstammar
möte.

Vecka 4

Februari

22 Söndag
Martina

23 Måndag
Torsten

24 Tisdag
Mattias

25 Onsdag
Sigvard

Enköpings
Studiecirkel

26 Torsdag
Torgny

27 Fredag
Lage

28 Lördag
Maria

1 Söndag
Albin

Mars

Vecka 10

Köping: Tema-
kväll: NYA
UFO-FILMEN

Kiruna:
Månadsmöte

Nyköping:
Månadsmöte

Enköpings: Studie-
cirkel.

2 Måndag
Ernst

3 Tisdag
Gunborg

4 Onsdag
Adrian

5 Torsdag
Tora

Observations-
kväll

Hallstam, möte

Vecka 11

6 Fredag
Ebba

7 Lördag
Ottilia

8 Söndag
Filippa

9 Måndag
Torbjörn

Enköpings: Studie-
cirkel.

10 Tisdag
Edla

11 Onsdag
Edvin

12 Torsdag
Viktoria

13 Fredag
Greger

Riksstämman i
Folkets Hus
Stockholm, 10⁰⁰

Vecka 12

Köping, samt
Stockholm:
Uppföljning av
Riksstämman.

14 Lördag
Matilda

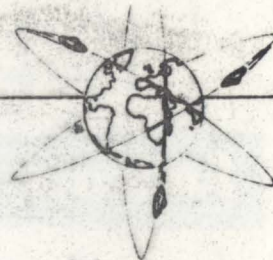
15 Söndag
Kristofer

16 Måndag
Herbert

17 Tisdag
Gertrud

RIKSORGANISATIONEN UFO-SVERIGE

Riksorganisationen för ideell samverkan i UFO-frågor

Medlemstidning
UFO-SVERIGE-AKTUELLT
Box 175, 733 00 SALA

UFO-Sveriges stödfond
Postgiro 23 90 52-4

PROTOKOLL
fört vid sammanträde med Riksorg.
UFO-Sveriges Centralgrupp 81-02-01

Närvarande: Christer Nordin, Mats
Nilsson, Annika Nordin, Karl-Olov
Petersson, Håkan Ekstrand

Handläggare

Datum

- §1. Ordförande förklarade mötet öppnat.
- §2. Christer Nordin valdes att föra mötets protokoll.
- §3. Två inkomna ansökningar från UFO-Häggvik och Västerbergs-lagen UFO-förening om medlemsskap i UFO-Sverige behand-lades.
Beslöts att bevilja medlemsskap för de berörda förening-arna.
- §4. Ett erbjudande från Sundsvalls UFO-förening att arrangera hösten 81:års planeringskonferens presenterades. Styrelsen ställde sig positiv till detta och ansåg att möjligheten att förlägga planeringskonferensen till en av de norra föreningarna bör stödjas.
Beslöts därför att förlägga hösten 81:års konferens till Sundsvall.
- §5. Då inga ytterligare frågor var för handen förklarades mötet avslutat.

Vid protokollet

Justeras

Christer Nordin

Annika Nordin

OPERATION SPARAD SLANT

ETT VARMT TACK TILL DESSA BIDRAGSGIVARE

Sture Blomén	Gävle	LOTT NR 1
Tore Reinholdsson	Trollhattan	LOTT NR 2
Roger Ersson	Nyköping	LOTT NR 3
Stig Olsson	Vetlanda	LOTT NR 4
Berit Paberg	Hasselfors	LOTT NR 5
Lena Rosenberg	Stockholm	LOTT NR 6
Sture Blomén	Gävle	LOTT NR 7
Kennet Bäckman	Bandhagen	LOTT NR 8
Sture Blomén	Gävle	LOTT NR 9
Björn Mattsson	Nyköping	LOTT NR 10
Britt-Marie Mattsson	Nyköping	LOTT NR 11
Stig Olsson	Vetlanda	LOTT NR 12
K.R. Raidl	Hjo	LOTT NR 13
Sture Blomén	Gävle	LOTT NR 14
Sture Blomén	Gävle	LOTT NR 15
Brita Wiklund	Fjugesta	LOTT NR 16
Gunnar Thorén	Kiruna	LOTT NR 17
Kennet Bäckman	Bandhagen	LOTT NR 18
Rune Eriksson	Åsele	LOTT NR 19
Gunnar Thorén	Kiruna	LOTT NR 20
Kennet Bäckman	Bandhagen	LOTT NR 21
Sture Blomén	Gävle	LOTT NR 22

MLE

VÅR FANTASTISKA VÄRLD

VIRVELN

Nedanstående händelse inträffade sommaren 1948 på en gräsplan i centrala delarna av Hallstahammar. Närvarande vid det aktuella tillfället var ett 15-tal ungdomar. Ett par av dessa har utfrågats, och en av dem berättade händelsen för mig.

"Vi höll på och sparkade fotboll" säger Stig Öhman, då helt plötsligt avstannade spelet och vi kunde iaktta en "virvel" som med en enorm hastighet närmade sig planen från väster. Avståndet till "virveln" när den först observerades var ca. 300 meter."

Föremålets hastighet uppskattades till 50 - 60 kilometer i timmen, och ungdomarna stod "som förstenade" och bara tittade, för något liknande hade ingen av dem sett varken tidigare eller senare.

"När det kom närmare blev vi så paralyserade, att vi inte förmodade oss att springa. Men till vår förvåning stannade det plötsligt upp alldeles intill oss.

Föremålet visade sig vara en "virvel", som Stig kallar det, "som var ungefär 2 meter hög" "Den var elipsformad. Man kan tänka sig ett ägg, som har en spetsig topp i bägge ändar", säger han och fortsätter vidare "Det kändes ungefär som om det stannat för att titta på oss"

Vid en närmare blick såg man att färgen var alldeles grå, eller gråsvart. "En vanlig virvel rör kanske upp lite löv, och rör om i några buskar, men det här var någonting helt nytt! Det märkliga var att den stod en bra stund vid kanten till planen. Vidare kunde ett väldigt entonigt ljud höras. Det lät "WoW, WoW, WoW, på ett sätt som påminner om en fläkt, eller en flygplansmotor.

Helt plötsligt efter att ha stått stilla i ett par minuter satte den fart emot ungdomarna som nu samlats i en klunga.

"Vi sprang då åt olika håll, varpå den började jaga oss, men den inriktade sig inte på någon speciell, utan ändrade riktning utan förvarning." Helt plötsligt stannade "virveln" upp ett ögonblick, varpå den satte fart fram mot målet, på vilket en av pojkarerna hängt upp sin skjorta. Skjortans ägare, som heter Nystedt, försökte hinna före "virveln" så denna inte skulle lägga beslag på skjortan. Det var med nöd och näppe han fick tag på den och en formlig dragkamp uppstod mellan honom och "virveln". Dragkampen blev segsliten, men Nystedt avgick med segern. I det ögonblicket skingrade ungdomarna på sig änner, och då stannade "virveln" upp. Ungdomarna sprang fram till ett närbeläget bostads-

Alla passagerarna på fartyget stirrar förskräckta ut över havet. Det märkliga grönbruna monstret syns tydligt minst en halv minut. Så försvinner det, lika plötsligt som det dök upp.

Kvar på havsytan finns bara några vattenvirvlar. Men alla som såg det mystiska monstret är övertygade om att havsodjur verkligen existerar!

Vad var det de såg? En skräckodla från jordens medeltid? En jätteorm? Eller något annat monster från de ännu utforskade havsdjuren?

De flesta möten av det här slaget blir aldrig upplärade.

En av fiskarna tog mod till sig och drömde till den flytande klumpen med båtshaken.

Då blev det liv i den flytande massan. Den exploderade i ett ursinnigt piskande av virvlande tantakler!

Ett par stora armar ringlade sig upp och sög sig fast i båten. Ett väldigt huvud, med ett kolossalt öga — stort som en tallrik — hävde sig upp över relingen och stirrade ilsket på den skräckslagna besättningen.

Och en enorm papegojliknande rovdjursnäbb bet tag i båten så att det krasade!

De båda fiskarna satt full-

Jättebläckfisken är så stor att den lätt kan fånga en människa.

yan, det andra nere i djupen.

Jättebläckfiskens stora öga kan faktiskt nå samma dimensioner som en tallrik! Så det är kanske inte så underligt att de fiskare eller sjömän, som blickat in i det här ögat, trott sig möta ett monster eller en sjöorm från förhistorisk tid.

Inget byte går säkert för jättebläckfisken. Det finns belägg för att den till och med fångat och ätit upp små valar!

Havsdjuren gör

Man vet också att en jättebläckfisk dödat och ätit upp en människa. Händelsen inträffade under andra världskriget, då en bläckfisk angrep en flotta med skeppsbrutna brittiska sjömän.

En av sjömännen drogs ner i vattnet och dödades framför ögonen på sina skräckslagna kamrater!

Forskarna vet fortfarande mycket lite om djuphaven, där jättebläckfisken har sin huvudsakliga hemvist. Varje expedition ner i mörkret ger mängder av nya rön och upptäckter.

Man vet inte heller mycket om bläckfiskens intelligens, annat än att den förmodligen är mycket klokare än vad vi kan föreställa oss.

I Humboldtströmmen utanför Sydamerikas kust finns en bläckfiskart som är 3 meter lång och 150 kg tung, och som jagar i grupp. Ett unikt exempel på samverkan bland de ryggradslösa djuren.

Så det finns mycket som talar för att nya överraskningar väntar oss, då marinbiologernas dvärgubåtar på allvar ger sig ner i oceanernas mörker för att lösa jättebläckfiskarnas gåta! ●

Sanningen bakom skräckhistorierna om havsmonstren: Jättebläckfisken kan bli över 20 m lång!

Men det finns ett djur, som faktiskt existerar, och som i många fall stämmer väl överens med sagans och legendens havsmonster: jättebläckfisken!

En jättebläckfisk kan bli 21 meter lång! Och den kan nå en vikt på 2 ton!

Jättebläckfisken har 10 armar, varav två är långa sk fångstarmar, med vilka den griper tag i sitt byte. På armarna sitter stora hullingförsedda sugkoppar, vilka kan bli över 1 dm i diameter!

Det var först under 1800-talets senare hälft som forskarna fick klart för sig att jättebläckfisken inte var något fabeldjur, utan faktiskt existerade i sinnevärlden.

Ett av de mest dramatiska mötena med en jättebläckfisk ägde rum utanför New Foundlands kust på 1870-talet.

Två fiskare och en liten 12-årig flicka var ute med en liten båt

komligt lamslagna av fasa och förmådde inte röra sig.

Det var bara 12-åringen, Tom Picot, som handlade. Han grep tag i en yxa som låg i båten och gick lös på tentaklerna!

Till all lycka var de ringlande armarna mjuka och lätta att hugga av. Monstret släppte taget, sprutade ut ett moln av bläck och försvann ner i djupet.

Den chockade besättningen kastade sig på årorna och rodde frenetiskt in mot land.

Ingen shoppinghistoria

Och ingen kunde senare beskyllda dem för att berätta en så kallad skeppshistoria. För på botten i deras båt ringlade två långa avhuggna armar, som ett bevis på att deras upplevelse varit verklig!

Sedan dess har marinbiologerna världen runt jagat efter ytterligare data om jättebläck-

nere på stora djup i oceanernas mörker. Man tror att det finns två arter, en i Stilla havet och en i Atlanten, som dock är ganska nära släkt med varandra.

Jättebläckfisken är en god simmare. Den tar sig fram med hjälp av sin stora, vingliknande stjärtfena. Liksom andra bläckfiskar kan den också backa med "readrift", genom att suga in och spruta ut vatten i en stråle från kroppen.

Bläckfiskarna är blötdjur och nära släkt med musslor och snäckor. De är de högst utvecklade ryggradslösa djuren.

Jättebläckfisken har två ögon, som till funktion och utseende är mycket lika människans ögon.

En skillnad är emellertid att jättebläckfiskens ögon oftast är olika stora. Det ena ögat kan bli två eller tre gånger så stort som det andra vilket kanske kan

hus, varifrån de iakttog "virveln". Den stod nu helt stilla under ett 30-tal sekunder, varpå den satte en förfärlig fart, upp mot parken i nordlig riktning.

När den kommit ett hundratal meter bromsade den upp hastigheten, precis som om den tänkte vända åter, men satte ånyo fart och försvann ur sikte.

"Vi undersökte platsen, där virveln stod när den kom in på fotbollsplanen, men kunde inte finna något nedtryckt gräs eller liknande. Däremot fann vi någonting som liknade blyertsbitar eller kolbitar. Små, små, små, som låg där i en hög. Färgen var gråsvart. Ungefär som man kan säga att det ligger lite aska kvar", säger en fortfarande undrande Stig Öhman. Den totala observations-tiden bedömer han till ca. 10-15 minuter, en ganska lång tid om man skulle tänka sig att det varit en virvel. En virvel blir vanligen konformad, och att tänka sig att en tromb el. dyl. skulle hållas vid liv i närmare 15 minuter och under den tiden jaga folk förefaller ganska märkligt. Om det finns någon som har några teorier så hör gärna av er till oss på redaktionen.

Bosse

Under hypnos berättade familjen Mann om sitt besök i RYMDMÄNNEN VILLE BE

Under en biltur berättade familjen förbljts av ett rymd-skepp.

När de kom hem upptäckte de att en del av deras tid bara var försvunnen!

Först under hypnos kom det fram var de hade befunnit sig under den tiden...

av JEAN CARR

Minnet av vad som hänt den ackra junikvällen lämnade dem ingen ro. John, Gloria, Frances samt barnen Natasha och Tanya kunde inte glömma det där mystiska föremålet som följt efter deras bil, trots att det gått nästan ett halvar.

Frågorna var många. Varifrån hade det flygande tefatet kommit? En hel timme av deras liv var borta. Hade de verkligen varit ombord på rymdskeppet? Existerade den mystiska, smala väg som de trodde att de kört på, men sen inte kunnat hitta?

Om och om igen hade familjen berättat om upplevelsen. UFO-specialisten Frank Johnson hade antecknat varje detalj. Men varken han eller de själva

var nöjda. Kanske fanns det något att tillägga.

Så när Frank föreslog att de skulle vända sig till en hypnotisör, accepterade John Mann och hans syster Frances Farrow. Flickorna ansågs för små för att vara med om experimentet och Gloria väntade barn på nytt. Hon ville inte utsätta sig för några risker.

Hypnoterapeuten Geoffrey M'Cartney lovade att försöka tränga ner i deras undermedvetna.

Vit dimma

I slutet av november 1978 träffades de för första gången. Och under hypnosen växte en fullständigt fantastisk historia fram: En berättelse om ett rymdskepp bemannat av varelser från en annan planet!

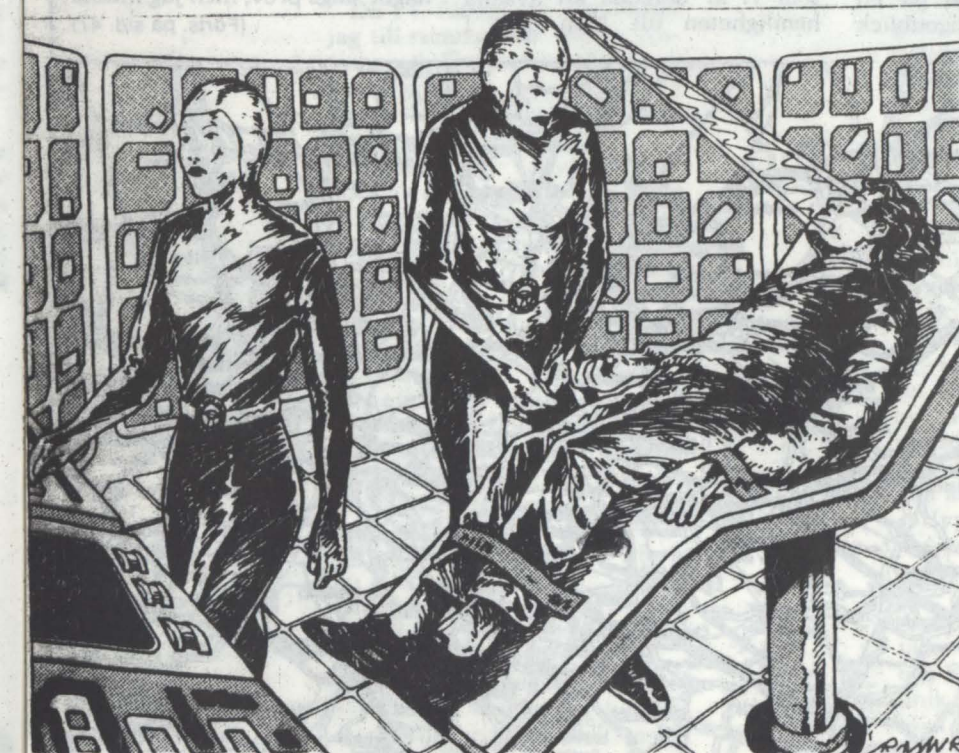
Detta är vad John Mann berättade:

"Nu vet jag att vi inte körde vilse på den där mystiska vägen. Det som verkligen hände var att rymdskeppet stannade upp en bit framför bilen. Det hängde där svävande ungefär 30 meter över marken.

En vit dimma täckte vägbanan framför oss. Jag stannade bilen, klev ur och började gå mot dimmolnet. Plötsligt upptäckte jag några suddiga figurer, det var åtta-tio stycken, inne i dimman. De kom inte fram till mig och sa ingenting, utan gick tysta fram till bilen.

Familjen efter rymdäventyret: Gloria, John, Tanya, Natasha och Frances.

Rymd-kvinnorna band fast John i en stol och riktade ett intensivt sken mot hans ansikte.

På vägen mellan Johns mor och hemmet skedde mötet med rymdskeppet. (Se pilen)

ÄTTA SIG PÅ JORDEN!

I drömmar och under hypnos återupplevde familjen den förlorade timmen.

De hämtade Gloria, Frances och flickorna och förde oss sen genom dimman och in i en strålende pelare av ljus, eller hur jag nu ska uttrycka det. Väl inne i ljustrålen liksom sögs vi uppåt.

Glänsande dräkter

Härnäst minns jag att vi stod i ett stort, runt rum. Där fanns tre män klädda i metalliskt glänsande dräkter med kapuschongliknande hjälmar. Deras hy var mycket blek och ögonen ljusst blå. En av dem sa på perfekt engelska:

— Välkommen ombord. Jag försäkrar er, vi tänker inte skada er på något sätt. Allt vi vill är att undersöka er.

En av männen bad mig följa med och han öppnade en dörr. De andra fick stanna kvar. Jag kom in i ett rum där det stod något som påminde om en vanlig tandläkarstol.

Två kvinnor kom in i rummet och bad mig sätta mig i stolen. En av dem spände fast mina handleder vid armstöden, medan den andra tog plats vid något slags manöverbord fullt av knappar. Hon tryckte på en knapp och i samma ögonblick

föll ett intensivt sken över mitt ansikte.

Så drog kvinnan vid min sida ner något svart från taket. Jag kände mig omötknad och hörde en kvinnlig stämma säga:

— Vakna, John, vakna...

Efteråt presenterade de sig. Den ena hette Akilias och hennes väninnas namn var Co-sentia. Ungefär samtidigt dök en man som jag inte sett tidigare upp.

Han sa några ord till kvinnorna på ett för mig fullständigt okänt språk. Sen övergick han till engelska, berättade att han hette Anouxia och bad mig följa honom.

Vi återvände till det runda rummet vi först kommit in i. Han talade på sitt eget språk i en mikrofon som satt infälld i väggen. Orden ekade i rummet ungefär som högtalarrösten på en järnvägsstation.

Hemlig energi

Tydligen gav han någon order, för plötsligt kom ett femtiotal personer in. Anouxia sa åt mig att inte bli rädd. Någoting närmade sig och de var tvungna att flytta rymdskeppet.

Jag kände hur farkosten sakta tippade och att golvet lutade åt vänster.

En bra stund senare frågade jag vad som drev rymdskeppet.

— Det är en energiprocess som vi är beredda att avslöja hemligheten till. Men bara i

utbyte mot att vi får bosätta oss på Jorden, svarade Anouxia. Vi söker en plats där vi kan leva i fred och ro.

Tillsammans gick vi till ett rum som enligt Anouxia var den lokal varifrån farkosten styrdes. Han tryckte på en knapp på en panel och en jättelik TV-skärm lystes upp. Han sa att han ville visa mig en film från sitt hem.

Jag fick intrycket att filmen var tagen från något slags flygplan som höll på att landa. Vi flög över ett ödsligt landskap täckt av flyttblock och klippor. Jag såg hur ett av de större klippblocken öppnade sig. Ur en tunnel kom ett fordon, ungefär lika stort som en buss.

Sex figurer klev ur den bärande på någon låda eller stor korg. De var klädda ungefär som munkar.

Anouxia sa med sorgsen röst att lådan var en kista och att männen skulle begrava en släkting som dödats.

Så var filmen slut och jag kommer ihåg att jag kände mig ledsen då jag återvände till rummet där Gloria, Frances och barnen väntade på mig.

Johns syster Frances hade en minst lika märklig och fascinerande berättelse att komma med:

"När John fördes bort för att undersökas, blev jag också tvungen att lämna Gloria och flickorna. Även jag utsattes för något slags prov, men jag minns

(Forts. på sid. 47)

(Forts. från sid. 39)

Rymd-männen

inte särskilt mycket av vad som hände.

När själva undersökningen var över tog en man med ett vitt cirkelrunt märke på uniformen med mig till ett rum där det redan fanns 15–20 personer samlade. Han sa att han hette Uxiaulia och berättade att han var pilot ombord. Han förklarade också att rymdskeppet kom från planeten Janos.

Uxiaulia ville visa mig en film. Den skulle förklara varför de lämnat Janos och nu var på jakt efter en plats att leva på.

På den stora TV-skärmen såg jag tre planeter som han kallade Sarnia, Sarton och Janos, den som en gång varit hans hem.

Sarton, den planet som låg närmast vår sol, kom för nära Janos. Den började falla sönder av den väldiga dragningskraften och bombardera oss med meteoriter, berättade Uxiaulia.

Han pekade på en byggnad som han påstod var ett kärnkraftverk.

En meteorit träffade anläggningen som exploderade. Det satte igång en kedjereaktion. Kraftverk efter kraftverk flög i luften och förstörde hela vår planet.

Jag fick också veta att de överlevande lyckats lämna Janos i ett stort rymdskepp. Ledarna hade sedan skickat ut mindre farkoster i rymden. Deras uppdrag var att hitta en planet där de kunde slå sig ner.

Då TV-filmen var slut, fördes jag till rummet där Gloria, Natasha och Tanya väntade. Även John kom dit efter en liten stund. Vi fick alla något slags färglös, bubblande dryck.

Natasha och Tanya vägrade dock att dricka den, och en av de främmande kvinnorna sa:

— Det spelar ingen roll. De är så unga att de kommer att glömma i alla fall. Förresten skulle ingen tro dem om de berättade om det här. Men ni som är vuxna måste dricka. Vätskan kommer att hjälpa er att glömma.

Men så småningom kommer ni att minnas. Och vi möts igen, det lovar jag. Då kommer ni att känna igen oss.

Anouxia skakade hand med John och kysste mig och Gloria på kinden till avsked. Vi steg ner genom luckan i golvet och gled sakta mot marken inne i den starka ljustrålen...

Femåriga Natasha utsattes visserligen aldrig för hypnos, men hon har ändå starka min-

(Forts. från sid. 47)

Rymd-männen

stämmor överens med de vuxnas.

En av tanterna på rymdskeppet sa att hon hette Serkili-as. Hon tog med mig, mamma och pappa, Tanya och Frances till ett rum, där fick vi vänta. Så kom en farbror och hämtade pappa och Frances.

Serkili-as tog med mig till ett annat rum, där det fanns en TV. Först visade hon mig några monster. De såg ut som farbröder, men de hade långt hår och bodde i grottor.

Sen fick jag titta på några små, gröna pojkar och flickor. De levde på en annan planet och några av dem hade pistoler. Serkili-as sa att hon varit på deras planet. Men det var alldeles för varmt där, så de måste flytta.

Tre fascinerande berättelser om ett möte med varelser från yttre rymden. Men är inte alltihop fantasier?

John, Frances och Natasha är säkra på sin sak. De blev verkligen förföljda av ett UFO. De var ombord på rymdskeppet och de talade med dess besättning!

Science-fiction-författaren och rymdexperten Arthur C Clarke säger:

— Flygande tefat och besök från yttre rymden är vår tids folksagor. Det familjen Mann berättar om kunde mycket väl vara hämtat från vilken science fiction-bok, film eller TV-serie som helst.

Människan är en produkt av miljontals tillfälligheter. Så om det verkligen finns intelligent liv någon annanstans i rymden, så ser i varje fall dessa varelser inte ut som vi och de är absolut inte klädda i silverfärgade overaller.

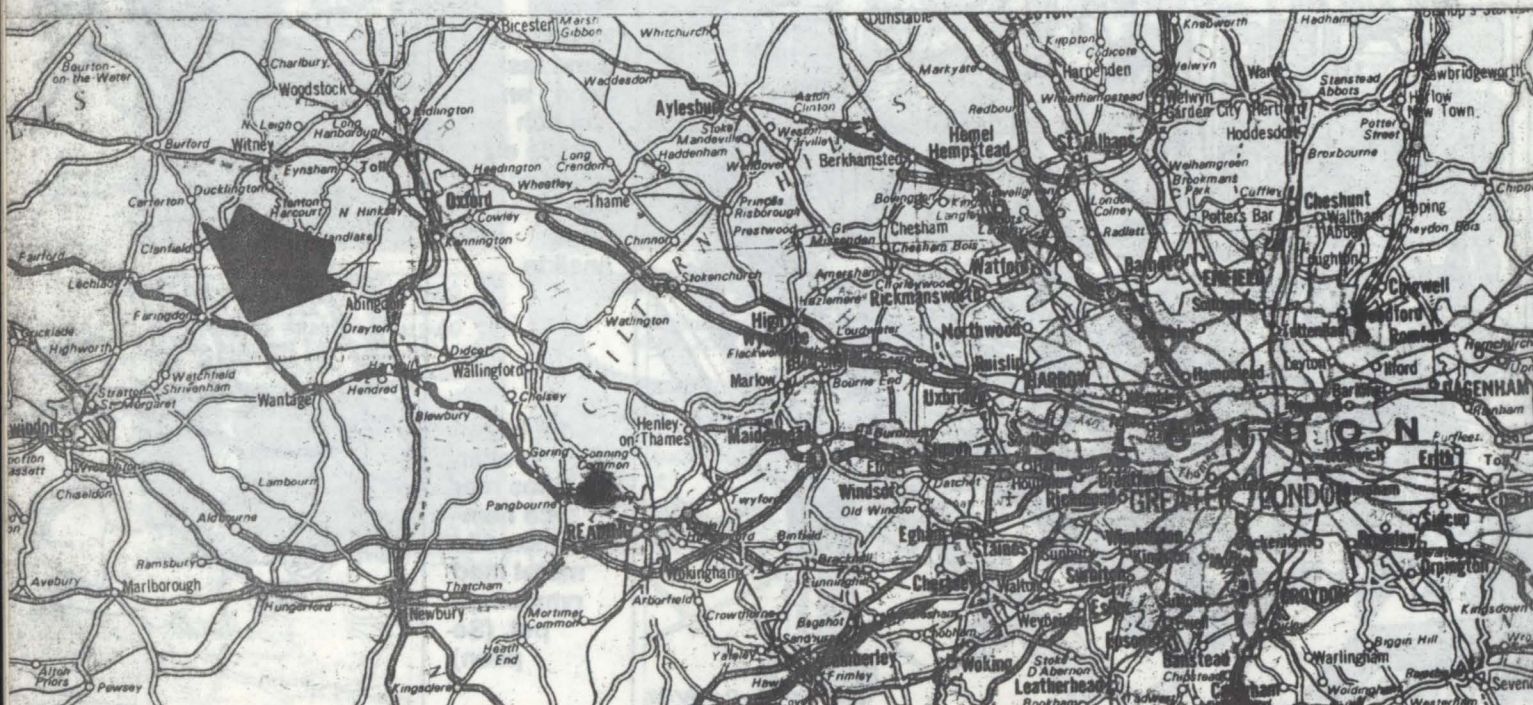
Även psykiatern David Waxman ställer sig tvivlande.

Så fort John Mann ser ljusskenet på den mörka sommarhimlen säger han: "Titta, ett flygande tefat!". Han tror alltså redan från början att det är ett UFO han ser.

Sedan paverkas — medvetet eller omedvetet — familjen av både Intervjuaren och hypnotisören. De berättar alltså inte sanningen — utan bara vad de tror är sanningen.

Hypnoterapeuten Geoffrey M'Cartneys kommentar är mer positiv:

Hypnosen i sig ger inget besked om hurvida personerna talar sanning. Men John Mann och Frances Farrow har haft en unik upplevelse. Allt jag kan säga är — de har inte hittat på berättelsen om mötet med

Samspel mellan dröm och verklighet...

Drömmar som ofta återkommer — detta gäller både mardrömmar och lyckliga drömmar — har något betydelsefullt att säga dig. Du kan lära dig att dra nytta av det drömmarna visar och du kan påverka drömmarnas innehåll.

Drömforskare har konstaterat att en stor del av både vuxna och barn har drömmar som återkommer. I Det Bästas novembernummer beskrivs de olika typerna.

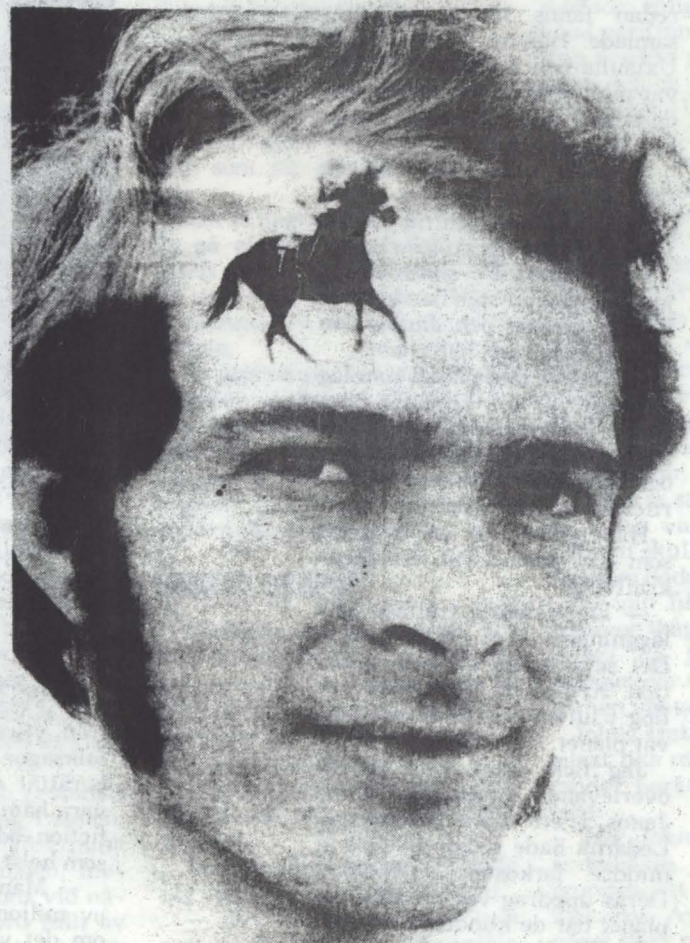
De obehagliga drömmarna handlar ofta om att man blir skadad eller befinner sig i fara, faller, jagas, flyr från en fiende eller upptäcker att man visar sig naken offentligt. Trevliga drömmar som återkommer har en benägenhet att koncentrera sig på situationer där den som drömmer är älskad eller beundrad, utför någon hjältemodig bragd eller visar sin fysiska, intellektuella eller moraliska överlägsenhet genom att kanske erövra ett pris eller segra över en fiende.

Återkommande drömmar är alltid av betydelse. Dr Rosalin Cartwright, som leder en psykologiinstitution i Chicago, påpekar att "drömmar som fastnat i återkommande mönster kan vara ett tecken på att andra delar av ens liv förträngs av gamla önskningar, gamla ståndpunkter, gamla konflikter. De känslor som ens drömmar ger upphov till — lycka, förlägenhet, besvikelse, ledsnad — ger en antydning om vad som håller på att hända eller vad man fruktar eller önskar ska hända när man är vaken."

Känslorna i drömmen speglar dem man har i vaket tillstånd, dessutom påverkar de ditt vakna känslotillstånd. "De känslor av förtvivlan, besvikelse eller vrede som dominerar i de flesta återkommande drömmar stannar kvar sedan själva drömmen är glömd", säger psykologen Richard Corriere. "Dessa drömmar kan störa ens välbefinnande under resten av dagen eller kanske under ens återstående liv."

För att kunna ändra sitt beteende i drömmen måste man vara medveten om att man drömmer, och man måste behärska konsten att ändra på sina handlingar mitt i drömmen. "Eftersom inget av detta är lätt", påpekar Richard Corriere, "är det klokt att koncentrera sig på att ändra på sitt beteende och sitt synsätt i vaket tillstånd.

Ens drömmar kan visa vad det bör vara för ändringar, och förändringarna kommer i sin tur att ge mer tillfredsställelse

■ De segrar och framgångar man drömmer om kan vändas till verklighet om man lär sig att förstå varför man drömmer som man gör. Foto: Maja Myrin

□ Tre grundfrågor

De som vill dra nytta av sina återkommande drömmar ska ställa tre grundfrågor till sig själva: Hur upplever jag den här drömmen? Är jag huvudpersonen? Hur skulle jag kunna ändra den här drömmen så att den kändes bättre för mig?

Corriere har lagt märke till att människor som har drömmar där de är åskådare eller of-

fer i stället för huvudpersoner ofta har för vana att låta andra bestämma över deras liv. "Om man är passiv i sina drömmar ska man försöka bli mer aktiv och bestämd i sin vakna tillvaro."

Aven när någon är huvudperson i en dröm har han eller hon svårt att inse vad drömmen beror på. Corriere berättar om en ung mans återkommande dröm om hur han är jockey och rider den segrande hästen i ett viktigt lopp. "I verkligheten", säger Corriere, "var pojken allt annat än en vinnare. Han var en svag elev som alltid hade problem i skolan."

DU KOMMER VAL IHÅG

OPERATION SPARAD SLANT?

En aktion för UFO-Sveriges stödfond har nu kört igång och pågår till den 30 juli 1981. Aktionen har kallats för "OPERATION SPARAD SLANT", och innebär följande:

Varje person som sätter in ett bidrag på UFO-Sveriges stödfond, (postgirokonto 23 90 52-4), får vara med i en utlottning av en ny STEREOKASSETTRADIO. Alla insättningar på stödfonden under den aktuella perioden kommer att numreras med löpande nummer.

DU som lämnar fler bidrag till stödfonden erhåller alltså, för varje ny insättning, ytterligare ett lottnummer och DU ökar då DIN möjlighet att vinna den fina STEREOKASSETTRADION.

Av praktiska skäl är minimibeloppet för att erhålla ett lottnummer satt till 10 kronor.

STEREOKASSETTRADION är skänkt av en lokalgrupp inom UFO Sverige.

Bidragsgivarnas namn och lottnummer kommer att publiceras i denna tidning, såvida inte anonymitet önskas.

Dragningen kommer att ske i augusti i år.

Anne-Marie

På räls mot universum

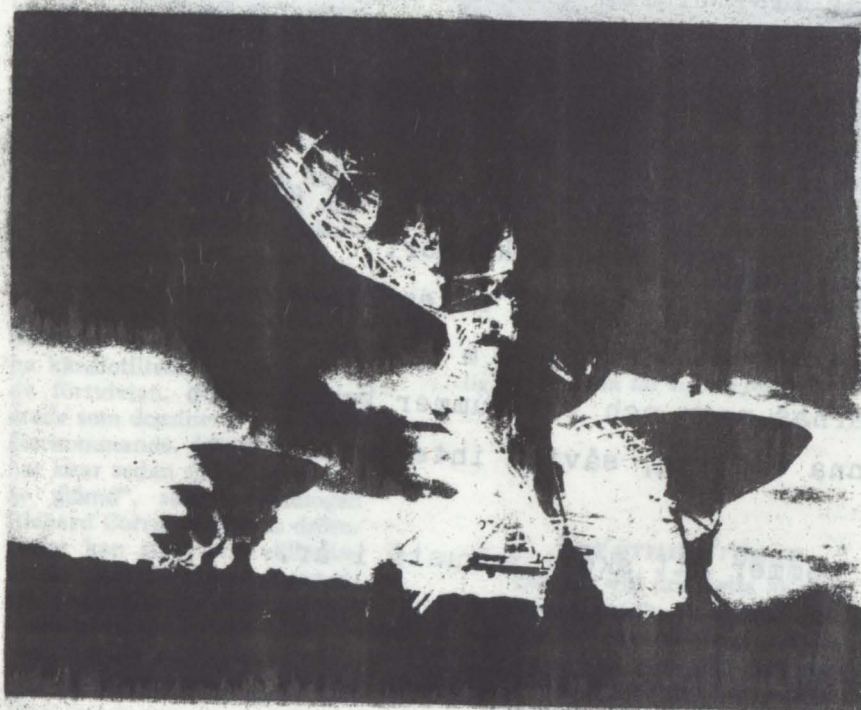
● Under de senaste 40—50 åren har radioastronomin blivit en stor vetenskap och radioteleskopen har antagit enorma proportioner.

Hela tiden översköjs vår jord av radio-brus från rymden och genom att rätt tolka dessa signaler ökar vi vår kunskap om universums uppkomst och utveckling. Men signalerna är mycket svaga och därför behövs så stora instrument.

Det senaste och största observatoriet har nu tagits i bruk på St. Augustinhögslätten i den amerikanska delstaten New Mexico. Det är en ny typ av konstruktion med inte mindre än 27 stora antennskålar i samverkan. Dessa mottagarantennerna är rörliga över ett milsvitt system av järnvägsspår.

VLA = Very Large Array kallas denna nya, mycket stora anläggning. Officiellt invigd den 10 oktober i år. Men i praktiken har den redan hunnit genomföra en rad intressanta mätningar. I programmet hör vi bl. a. den vetenskaplige ledaren, Ron Ekers, berätta om dem och förklara, varför den nya anläggningen innebär ett så stort steg framåt för radioastronomin.

KATARINA AHN LUND

● 8 miljoner år gammal

KINA Kinesiska forskare sen. Den var mycket valhar hittat en människoskalle bevarad. Om åldersdatsom troligen är omkring ringen stämmer är skallen åtta miljoner år gammal. minst en halv miljon år äldre. Enligt nyhetsbyrån Nya re är de delar man hittat av Kina hittades skallen i en dens k Peking-människan. kolgruva i Yunnan-provin (TT-Reuter)

Corriere upptäckte att pojken var mycket medveten om att han var så kortväxt och att han var osäker på sig själv i sällskap med andra. Men hans dröm hade gett honom en chans att känna sig framgångsrik. Corriere föreslog att han skulle försöka hitta metoder att kopiera det i sin vakna tillvaro.

"Han hittade en idrottsgren, tennis, där kroppslängden inte hade någon betydelse, och han tränade tills han blev riktigt duktig", berättar corrier. "Detta stärkte hans självkänsla och han började känna sig obesvärat i sällskap. Han tog itu med sina studier. Det dröjde inte länge innan han kände sig lika tillfredsställd med sig själv i verkliga livet som han gjort i sina drömmar."

□ Att styra drömmar

Tanken att man kan styra sina drömmar uppmärksammades för första gången på 1950-talet, då psykologen Kilton Stewart publicerade skildringar av Senoistammen i Malaysia som lär sina barn hur de ska drömma. En Senoiyngling som vaknar upp skrämmd därför att han förföljs av en tiger upp-

manas att tala om drömmen och blir tillsagd att om den återkommer måste han ställa sig öga mot öga med odjuret så att det ser att han inte är rädd.

Senoistammens princip att varje dröm kan ges en positiv effekt testades av Patricia Garfield, en psykolog i San Francisco som länge besvärats av en skräckdröm. "Den grundade sig på en händelse som inträffade när jag var 13 år", säger hon. "Ett pojkgäng försökte överfalla mig i en skog. Jag lyckades komma undan, men jag fick en dröm som återkom gång på gång, och där mötte jag människor som ville göra mig illa. Jag kom alltid undan, men när jag vaknade kände jag mig vettskrämd och försvarslös."

Några veckor efter det att Garfield beslutat pröva Senoiprincipen drömde hon att hon och hennes dotter kom gående i en skolkorridor då en grupp hotfulla ungdomar spärrade

vägen för dem. Först sprang hon, sedan mindes hon att hon skulle ändra sin inställning, och i stället för att springa därifrån höll Garfield stånd, stampade, sparkades och skrek så högt hon kunde. "Plötsligt hade jag något att försvara mig med och kunde skrämma iväg plågoandarna", berättar hon. Det bästa av alltsammans var att det kändes bra när jag vaknade, och drömmen kom aldrig tillbaka. Det är tydligt att rädslan som låg på lur i mitt undermedvetna äntligen hade försvunnit.

Att inte blunda för de farhågor eller förhoppningar som en återkommande dröm avslöjar är första steget till att övervinna respektive infria dem. Om vi använder våra drömmar för att upptäcka och inse våra verkliga känslor ger vi drömmarna en positiv effekt och förvandlar — som Senoistammen anser — våra drömmfiender till hjälpsamma vänner.

DEN TRÖGFLIRTADE NESSIE

Trots att hon jagats av vetenskapsmän med hypermoderna hydrofon- och kamerautrustning är hon fortfarande oåtkomlig, och frågan kvarstår om hon över huvud taget existerar.

Hon är det kanske mest seglivade mysteriet i världen. Trots att Nessie, Loch Ness-odjuret, sägs ha observerats cirka tvåtusen gånger enbart under de senaste tio åren är man anmärkningsvärt oense om hur hon ser ut. Somliga ögonvittnen anser att hon liknar en upp och nedvänd båt, andra att hon ser ut som en sjöorm med lång hals och elefanthud och med eller utan pucklar.

På fotografier är Nessie lika förvirrande. På somliga ser hon ut som akterkastet på en svan som dyker efter mat, på andra som en suddig version av en jätteödlas eller som ett elefanthuvud med extra lång snabel, till hälften nedsänkt i vattnet.

Och inte nog med det. Medan man tidigare antog att det bara fanns ett odjur i denna sjö uppe i de skotska högländerna har biokemiprofessorn Roy Mackal vid Chicagouniversitetet nyligen lagt fram en helt annan teori. Efter att ha funderat på problemet med de skiftande observationerna (ibland nästan samtidigt i olika delar av sjön) drar han slutsatsen att det sannolikt finns 150—200 odjur i Loch Ness, där massor av lax tillförsäkrar dem ett överdådigt kosthåll.

Även om ingen ännu har kunnat bevisa den teorin, hävdade en erfaren monsterspecialist vid baren i Clansman Motel inte långt från sjön att den har sina förtjänster. "Tänk efter", sa han. "Om det bara fanns ett monster i sjön måste hon ha ett ganska skralt sexliv, och det är något som ingen skotsk tjej — monster eller ej — skulle stå ut med."

Men trots bristen på bindande bevis tas Nessie fortfarande på allvar av somliga forskare, bland annat av de dryga tjugotalet amerikanska, engelska, skotska och kanadensiska vetenskapsmän som deltog i den expedition som New York Times och amerikanska akademien för tillämpad vetenskap organiserade 1976. Som en engelsk antropolog säger om den mystiska snömannen i Himalaya: "Gårdagens myter blir dagens vetenskapliga upptäckter."

Det finns naturligtvis fortfarande många som betraktar Nessie som ett gott skämt som kokats ihop av tidningarna. Ett gemensamt och påtagligt drag i hennes framträdanden har ju varit hur noga hon har valt sin publik. Många skogvaktare, bönder och fiskare som har levat hela sitt liv vid Loch Ness har aldrig sett Nessie, och andra som har gjort det, anser att det varit fråga om en hjort som simmat över sjön eller om hoppande laxar, dykande sjöfågel eller optiska fenomen framkallade av vind och vatten.

Men även de mest förhårdade tvivlarna bland ortsborna lämnar frågan om Nessies identitet öppen. Jimmy McLennan har levat 62 år på sin gård i en dal med utsikt över sjön och har aldrig sett en skymt av det egendomliga vattenodjuret. Men när man pressar honom medger han: "Ja, det kan tänkas att det finns något i sjön — men jag kan inte säga vad det är."

Myt eller verklighet? Loch Ness, som är en 40 kilometer lång och en och en halv kilometer bred havssträng mellan ljungevuxna bergsider, bildades för mer än 25 000 år sedan då inlandsisen som täckte norra Skottland började smälta och rinna ut i havet. I sjön som nu ligger cirka femton meter över havet mynnar åtta floder och 228 bäckar, och vattnet är inte längre salt, utan sött. Den är djupare än Nordsjön (300 meter på det djupaste stället) och innehåller en enorm mängd vatten. En bidragande orsak till mystiken kring denna sjö är att vattendragen som faller ut i den för med sig torvfragment som slamar upp vattnet så att man inte kan se mer än någon meter ner.

Det finns dessutom gott om undervattensklipper som skjuter ut från stränderna, och människor som drunknar i sjön har ofta fastnat i dem. Ortsborna säger: "Sjön släpper aldrig ifrån sig sina döda". Berättelserna och myterna om Nessie går tillbaka till år 565 då den heliga Columba, en irländsk missionär, ska ha sett en drake som just skulle till att äta upp en besökare som stod vid stranden av floden Ness. Columba lyckades jaga bort monstret med böner. Sedan dess har rapporter om Loch Ness-odjuret strömmat in. Författaren Walter Scott hade ett och annat att säga i ämnet, och 1880 berättade en dykare att han hade sett odjuret som ondskefullt stirrade på honom med sina kalla grå ögon.

Men det dröjde ända till 1933 innan Nessie blev mera allmänt känd. Den 10 april det året berättade några pojkar för Inverness Courier att de hade varit ute på fotvandring och då sett ett underligt, drakliknande djur som var stort som en häst och inte liknade någonting de tidigare hade skådat. Den 2 maj innehöll Courier en ny artikel med rubriken "Sällsamma saker händer i Loch Ness". Den berättade om en framstående affärsman i trakten som under en biltur längs sjön plötsligt hade fått syn på ett djur som liknade en val och som tumlade om i vattnet och åstadkom större vågor än en ångbåt.

Från den dagen innehöll nästan varje nummer av Courier någon notis om odjuret. Men den stora nyheten kom den 22 juli, när ett londonpar vid nman Spicer som var ute och bilade längs stranden plötsligt stod ansikte mot ansikte med besten. Mr Spicer skrev en insändare till Courier: att djuret var mellan två och två och en halv meter långt, att det hade en lång hals som rörde sig upp och ner och en puckel på ryggen och att "det var den närmaste avbild av en drake eller ett förhistoriskt djur jag någonsin sett". Han tillfogade att det verkade som om besten hade ett litet lamm i sina käftar.

Den stora frågan. Londontidningen Daily Mail vädrade sensation och skickade en reporter till Loch Ness. Han intervjuade ögonvittnena och skrev en artikel som blev förstasidesnytt i tidningar världen runt. Och nu blev "Nessie" - som en inspirerad londonredaktör döpt henne till - en turistattraktion av stora mått. I april 1934 lyckades londonkirurgen Robert Kenneth Wilson genomföra en bedrift som tidigare ögonvittnen gått bet på. Han fotograferade odjuret, vars hals och fuktglimmande puckelrygg stack upp ovanför vattnet.

Fotografiet framkallade en våldsam uppståndelse. Under hela sommaren var nästan varje bit av sjöns hundra kilometer långa stränder fulla av nyfikna besökare, och reportrar strömmade till från hela världen. Bondgårdarna förvandlades till kaféer där de hungriga horderna utspisades. Hotellen fylldes till tacksparrarna, och för första gången byggdes en väg längs sjöns västra strand. På sjön myllrade det av segelbåtar, roddbåtar och andra farkoster som kunde transportera betalande passagerare. Massor av böcker om odjuret publicerades, och den härskande frågan i Storbritannien var inte "Kommer Hitler att sätta igång ett nytt världskrig?" utan "Vad är Nessie?". Under krigsåren var det rätt tyst om Nessie och vid krigsslutet tycktes folk ha glömt bort henne. Men på femtiotalet dök hon upp igen i pressen ungefär samtidigt med de flygande tefaten. Under 1957 observerades hon 5 gånger, och på sextiotalet var ruljangsen i full gång igen.

Vetenskapliga expeditioner. År 1955 blev mrs Constance Whyte - gift med chefen för Caledoniakanalen som leder Nordsjöns vatten till Loch Ness och därifrån till Atlanten - intresserad av Nessie. Till skillnad från andra Loch Ness-entusiaster, som baserade sina utsagor på relativt få fakta och större doser fantasi, intervjuade mrs Whyte så många ögonvittnen hon kunde få tag i. Hon frågade ut dem, jämförde deras berättelser och skrev en bok, "More Than A Legend", som gjorde ett djupt intryck på många skeptiker. En person som blev intresserad av boken var den amerikanska advokaten Robert Rines. Han hade en gång besökt Loch Ness och återvände nu till sjön och korsförhörde några av mrs Whytes ögonvittnen. Han blev också mycket intresserad när han fick höra att en expedition från Birminghamuniversitetet hade installerat en hydrofonstation på sjön och fångat upp ekon från "ett stort föremål som driver genom vattnet med hastigheter upp till sju knopp och som dyker med en hastighet av 30 meter i minuten." Dessa uppgifter inspirerade Rines till en helt ny metod att söka rätt på Nessie. Om man med hjälp av hydrofoner kunde få de ekoimpulser som reflekterades från hennes kropp att utlösa starka blixtljus och därmed lysa upp det grumliga vattnet, kunde han kanske få fram undervattensfotografier och lösa mysteriet. Med hjälp av framstående vetenskapsmän gick Rines till verket.

Klockan ett på natten den 8 augusti 1972 hände det. Rines och hans medhjälpare som låg för ankar utanför stranden såg på hydrofonscannern två stora skepnader som gled fram under vattnet utom räckhåll för kameran och blixtljusen. I fyrtio minuter var allt lugnt, men så började vattnet plötsligt koka av laxar som skräckslaget flydde för en osynlig förföljare. Lamporna blixtrade, kamerorna surrade och expedition-medlemmarna darrade av upphetsning i väntan på resultaten. Filmrullarna skickades till California Institute of Technology och underkastades samma datateknik som de bilder som skickas till jorden från rymdsonderna. Trots att bilderna var suddiga och oskappa tyckte man sig kunna urskilja en rombliknande fena, en lång, slingrande hals och ett ondskefullt öga. Allt detta kunde tolkas som valda anatomiska delar av en nio meter långt vattendjur som hade viss likhet med den länge sedan utdöda svanöglan.

Om Rines och hans medhjälpare hade rätt i sin teori att bilderna visade en svanödda eller någon nära släkting till den, hade de gjort det största naturhistoriska fyndet under historisk tid och fotograferat en gigantisk levande relik från jordens förflutna. Nessies hemlighet. Men många forskare var fortfarande skeptiska. En panel av framstående zoologer från naturhistoriska museet i London förklarade offentligt: "Bilderna är alldeles för oskarpa för att möjliggöra en identifiering."

Men Rines och hans medarbetare förlorade inte modet. De återvände till Loch Ness 1976 med ännu bättre fotografisk utrustning. Den här gången fotograferade de något som såg ut som ett djurskelett med lång hals på sjöbotten. Trots att de ännu inte har fått kontakt med Nessie säger Rines: "Vi ska lösa det här mysteriet. Vi ska inte ge upp. Vi ska komma tillbaka om och om igen tills vi har rätt ut det här". Under tiden i Inverness fullpropade med miniatyrmonster i trä, tyg och keramik, turister kommer i busslaster till Loch Ness och livnär sig på läckra "monsterburgare" som säljs vid sjön. Och någonstans nere i djupet ruvar Nessie på sin gåta som allt av döma inte kommer att lösas i första taget.

Mikael Larsson/Hallstahammar

UNIK ÖGONOPERATION

I Kapstaden i Sydafrika utförde läkare en unik operation föra att avlägsna ett groende frö ur ögat på ett 10-årigt barn. År 1976 hade pojken lekt i gräset, och senare klagade han över att han fått något i ögat. Det fortsatte från och till att göra ont och bli svullet trots olika behandlingar. Men nyligen undersökte specialister hans öga under ett mikroskop, och de upptäckte då en liten, späd grön planta som hade börjat växa. En botanist kunde fastslå att det var på detta vis. Läkarna utförde sedan denna känsliga operation och avlägsnade gräsfröet, utan att det blev någon bestående skada på pojkens öga.

G.W

LYCKLIGA MÄNNISKOR LEVER LÄNGRE

En 40 år lång undersökning som redovisades i tidskriften "New England Journal of Medicine", tycks bekräfta det bibliska ordspråket: "Ett saktmodigt hjärta är kroppens liv." Forskarna undersökte den mentala och fysiska hälsan hos 188 män under 40 års tid och konstaterade att de som hade gött lynne och som var lyckliga levde längre och var friskare än de övriga.

Bosse